

Острів скарбів (стислий переказ)

Роберт Луїс Стівенсон

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Розповідь ведеться від першої особи, хлопця на ім'я Джім Гокінс. У четвертій частині, в розділах 16-18, розповідь веде лікар Лівсі

Присвячено Ллойдові Осборну

ЧАСТИНА ПЕРША

СТАРИЙ ПІРАТ

На прохання своїх друзів Джім Гокінс береться за перо і повертається думками до тих часів, коли у його батька був заїзд "Адмірал Бенбов" і під їхнім дахом оселився старий моряк з рубцем від шаблі на щоці. Цей чоловік прибув у заїзд з моряцькою скринєю і часто сновигав берегом бухти або вибирався на скелі зі своєю підзорною трубою. Вечорами він сидів у світлиці й попивав ром. Щоразу, повернувшись з прогулянки, він запитував, чи не показувалися біля заїзду які-небудь моряки. Якось він попросив Джіма стежити, чи не йде до заїзду одноногий моряк. Усі називали цього моряка капітаном. Він часто любив співати пісню "П'ятнадцять хлопців на скрині мерця...". З його слів випливало, що він прожив усе життя серед найзапекліших розбишак, які будь-коли виходили в море.

Якось батько Джіма дуже захворів. До хворого приїхав доктор Лівсі. Між доктором і капітаном виникла суперечка, бо саме коли капітан співав, Лівсі не мовчав, а говорив з якимось чоловіком. Та доктор швидко поставив капітана на місце, бо був не лише лікарем, але й місцевим суддею і, побачивши ніж у руках моряка, пригрозив слідкувати за ним.

Одного січневого ранку, коли капітан пішов на прогулянку, у заїзд прийшов чоловік, на лівій руці якого бракувало двох пальців. Він почав випитувати Джіма, чи тут живе його приятель Білл. Виявилося, що капітан, це і є Білл. Коли капітан повернувся, то дуже налякався, побачивши цього чоловіка, якого називав Чорним Псом. Чоловіки про щось сперечалися, потім билися. Капітан поранив Чорного Пса, і той втік. Після цього капітан Білл сказав Джіму, що мусить забиратися звідси, але раптом впав на підлогу. У той час в заїзді був Лівсі. Він привів капітана до тям і попередив, щоб не пив так багато, бо помре.

Хворий капітан розповів Джіму, що за його скринєю полюють, а йому скоро дадуть чорний знак. Чоловік просив хлопця кликати на допомогу Лівсі, якщо тут з'явиться Флінтова зграя. Того ж дня помер Джімов батько, і хлопець зовсім забув про слова капітана.

На другий день після похорону батька Джім вийшов на поріг і зустрів сліпця, що

намацував дорогу ключкою. Сліпий попросив провести його в заїзд. Та тільки хлопець взяв його за руку, як чоловік стис Джімову руку і наказав вести до капітана Білла. Джім мусив скоритися. Сліпий передав капітану чорний знак і забрався геть. Капітан поглянув у присутності Джіма на чорний знак, де було написано, що в нього залишився час до 10 години вечора. Капітан хотів тікати, але впав і нагло помер від апоплексичного удару.

Джим розповів матері все, що знав. Вони зрозуміли, що залишатися в заїзді небезпечно, тому вирішили шукати допомоги в сусідньому селищі. Була уже ніч, коли вони бігли туди. Та у селі всі боялися піратів, тим більше, там уже чули про невеличке суденце в затоці Кіттова Дірка. Джімова мати вирішила вернутися і відкрити скриню, бо капітан не заплатив їй за проживання у заїзді. Селяни дали Джіму набитого пістоля на випадок нападу, а один юнак поїхав верхи до лікаря по допомогу.

Хлопець з матір'ю вернулися в заїзд і зачинили двері та віконниці. На шиї капітана вони знайшли ключ і відімкнули скриню. Крім всякої всячини, вони знайшли пакет з документами та мішок з монетами всяких країн. Мати хотіла відрاهувати і забрати тільки те, що належало їй. Раптом вони почули стукіт сліпцевої ключки на замерзлій дорозі. Та він не зміг відкрити замкнених дверей і пішов геть. Згодом надворі пролунав короткий приглушений посвист, і мати з Джімом вирішили тікати. Хлопець прихопив з собою пакет з документами. Як тільки вони відбігли, то побачили ватагу, яка посунула в заїзд. Джімова мати зомліла від страху, і хлопець поклав її під мостом біля струмка. Сам Джім сховався за кущем вербняку і почав спостерігати. Ватага на чолі зі сліпцем, якого кликали П'ю, шукала пакет з документами. Скоро за піратами примчали вершники митної служби. Усі пірати втекли, але П'ю залишили напризволяще. Сліпий потрапив під копита коня і загинув. Вершники подалися до Кіттової Дірки, але пірати встигли відпливти в море.

Джімова мати невдовзі прийшла до пам'яті. Містер Данс, начальник митниці, повернувся з Джімом до заїзду, де був страшений розгاردіаш. Джім сказав, що пірати, напевно, шукали папери. Хлопець вирішив віддати документи доктору Лівсі.

Лікар на той час перебував у сквайра, містера Трелоні. Начальник митниці привіз туди хлопця і розповів джентльменам про все, що сталося. Лівсі і Трелоні відправили Данса виконувати свої обов'язки, а хлопця залишили. З розмови лікаря і сквайра Джім довідався, що Флінт — найкровожерніший пірат з усіх, що будь-коли плавали по морях. Сквайр вважав, що пірат мав багато грошей, і саме їх шукають ті пройдисвіти, що влаштували розгاردіаш у заїзді.

У присутності Джіма доктор Лівсі відкрив пакет з документами. Усередині були дві речі: зошит і запечатаний конверт. Зошит виявився своєрідною бухгалтерською книгою, у якій пірат Біллі Бонс записував свої прибутки з потоплених кораблів та пограбованих міст. У конверті була детальна карта якогось острова з координатами його розтішування. Найбільше впадали в око три хрестики червоним чорнилом: два у північній частині острова і один у південно-західній. Біля цього останнього хрестика було написано: "Більша частина скарбу тут".

Сквайр вирішив їхати до Бристоля, щоб дістати найкраще судно, на якому він разом з Лівсі і Джімом попливе шукати скарби. Лівсі погодився пливти на острів, але попросив Трелоні нікому не розповідати про скарби.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ЧАСТИНА ДРУГА

КОРАБЕЛЬНИЙ КУХАР

Поки Трелоні вирішував усі питання, Джім жив у його садибі під опікою старого доглядача дичини Тома Редрута. Хлопець багато годин просидів над картою і вивчив її до найменших подробиць.

Через кілька тижнів з Бристоля надійшов лист від містера Трелоні. Він писав, що судно з назвою "Еспаньйола" придбано й споряджено. Також Трелоні писав, що зовсім випадково зустрів старого моряка без ноги, якого найняв кухарем на шхуну. Звуть його Довгий Джон Сілвер. Разом з Сілвером містер Трелоні за кілька днів дібрав команду справжніх моряків. Довгий Джон навіть порадив позбутися двох із шести чи семи чоловік, що сквайр найняв передше. Джон Трелоні згадував у листі і про капітана, якого знайшов його друг Блендлі. Капітан не надто подобався сквайру.

Наступного дня Джім попрощався з матір'ю. Вона була у доброму здоров'ї і непоганому настрої. Сквайр на власні кошти полагодив усе поламане в заїзді і найняв хлопчину, щоб допомагав жінці на час відсутності Джіма. Попрощавшись з матір'ю, Джім з Редрутом поїхали до Бристоля. Лівсі уже чекав там.

Джим познайомився з Довгим Джоном Сілвером, який мав шинок "Підзорна труба". Ліва нога в Сілвера була відтята по саме стегно, тож він ходив з милицею. Після перших слів про Довгого Джона в листі сквайра Джім потайдуші подумав, чи це не той самий одноногий моряк, якого так боявся капітан Білл. Та Сілвер був охайний і привітний, тому сумніви хлопця розвіялися. Деякі підозри у Джіма виникли, коли в шинку Сілвера він побачив Чорного Пса. Той, побачивши хлопця, відразу втік. Та Сілвер сказав, що не знає цього чоловіка. Трелоні і Лівсі шкодували, що Чорний Пес вислизнув, але Довгому Джону довіряли.

Коли Джім, Лівсі і Трелоні пішли оглядати шхуну, капітан Смоллет зустрів їх і висловив незадоволення. Йому не подобалася команда, яку знайшов Сілвер, бо навіть останній матрос на судні знав про скарби і карту. Штурман Ерров, якого теж знайшов Сілвер, теж не подобався капітану, бо занадто багато попускав команді і пиячив. Лівсі добре розумів капітана, який просто хотів, щоб не розголошували справи й боявся заколоту. Коли все почали робити так, як хотів капітан, Довгий Джон висловив невдоволення. Капітан швидко поставив його на місце, наказавши йти у камбуз, де і було місце кухаря.

Коли шхуна вийшла у море, Довгий Джон, якого ще називали Тулуб, на радощах утнув пісню "П'ятнадцять хлопців на скрині мерця...". Джім відразу згадав покійного капітана Білла.

Подорож виявилася дуже вдатною. Але все-таки сталися деякі неприємні події. Штурман Ерров виявився п'яницею, і якось буряної ночі зник з корабля. Капітан вважав, що п'яний Ерров впав за борт. Досвідченим, вправним, але й хитрим був стерничий Ізреел Гендс. Він дуже приятелював з Довгим Джоном Сілвером. Сам Джон чудово справлявся зі всіма обов'язками, хоч мав лиш одну ногу. Сілвер вмів гарно говорити і кожному вмів прислужитися. З Джімом він завжди був ласкавий. Хлопець часто заходив до нього в камбуз, де у клітці сидів папуга, якого звали Капітан Флінт. Папуга часто торохтів: "Піастри! Піастри! Піастри!".

Одного вечора Джім пішов на палубу, щоб витягти собі з діжки яблуко. Оскільки на дні лишилось лиш одне яблуко, хлопець заліз у діжку. Там він несподівано підслухав розмову. Говорили Довгий Джон і один з матросів. Джім зрозумів зі слів Сілвера, що той — старий пірат, який плавав з Флінтом, і знає Чорного Пса та П'ю. Виявилось, що більшість з команди корабля — пірати, а Джон спокушає тих, які ще не перейшли на їхній бік. На палубі був також Ізреел Гендс. Він хотів якнайшвидше вбити капітана Смоллета, лікаря, сквайра і його людей. Довгий Джон просив почекати, бо капітан веде судно, куди треба, а лікар зі сквайром мають карту. Та коли скарби будуть знайдені, а судно відправлятиметься назад, пірати позбудуться усіх своїх ворогів.

Раптом на палубі зчинилася метушня, бо вартовий побачив попереду землю. "Еспаньйола" підпливала до Острова Скарбів. Джім непомітно вислизнув з діжки і повідомив Лівсі, що є жахливі новини. Поки вся команда на палубі святкувала прибуття до острова і пила грог, капітан, лікар, сквайр і Джім пішли вниз. Хлопець переповів трьом джентльменам усю Сілверову розмову. Сквайр вибачився перед капітаном за недовіру, а містер Смоллет вирішував, що робити далі. Він радив не відступати і шукати між командою вірних людей. Враховуючи Джіма Гокінса, таких людей було семеро з двадцяти шести чоловік команди.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ЧАСТИНА ТРЕТЯ

МОЇ ПРИГОДИ НА БЕРЕЗІ

Шхуну ввели у вузьку протоку за Островом Кістяка. Матроси поводитися погано, і Джім розумів, що назріває заколот. Щоб уникнути бунту, капітан дозволив матросам попливти надвечір на берег. Смоллет планував так: якщо поїдуть усі, можна захопити судно; якщо ніхто не поїде — треба замкнутися в каюті; якщо ж на берег поїде тільки частина команди, то Сілвер привезе їх назад слухняними. 13 матросів, включаючи Сілвера, поплили до берега, а 6 лишилися на судні. Ясно було, що захопити корабель не пощастить. Зрозумівши це, Джім вирішив теж поїхати на берег.

Сховавшись на острові в заростях, Джім побачив, як Сілвер вбив одного матроса, якого не зміг переконати перейти на бік піратів. Крім цього чоловіка, пірати вбили ще одного. Джім так налякався, що гайнув у ліс і біг, поки не опинився біля підніжжя невисокого пагорба з двома шпильми. Там хлопець зустрів самотнього островика, який

провів тут 3 роки. Звали чоловіка Бен Ган. Колись він був матросом у Флінта і знав, що капітан закопав тут скарби. Пізніше, коли Бен уже плавав на іншому судні і воно підійшло до цього острова, він запропонував матросам пошукати скарби Флінта. Не знайшовши нічого, матроси кинули Бена на острові напризволяще. Йому вдалося вижити, а тепер він просив допомоги. Джім розповів Бену геть усе про свої пригоди, а островик попросив хлопця розповісти про нього сквайру. Бен хотів, щоб Трелоні дав слово, що допоможе йому добратися додому і поділиться скарбами. Також Бен просив Джіма натякнути Трелоні (при цьому вщипнути його), що він тут часу не гаяв і шукав скарби. Також Бен розповів Джіму про схованку, де є його саморобний човен.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ЧАСТИНА ЧЕТВЕРТА

ЧАСТОКІЛ

Поки Довгий Джон і матроси були на березі, Лівсі з Гантером взяли невеличкий човен і поплили на розвідини. Прибувши на берег, Лівсі знайшов пагорб, оточений частоколом. На вершині пагорба було джерело чистої води, а біля нього стояла добряча рублена будівля. Навколо було розчищено широку ділянку. Частокіл був без будь-якої хвіртки чи іншого входу. Маючи добрих вартових і достатній запас провіанту, звідси можна було б відбивати напад цілого полку.

Повернувшись на борт шхуни, друзі налякали зброєю тих матросів, що залишилися, а самі почали вантажити на човник порох, мушкети, сухарі, солонину. Таким чином вони чотири рази перевезли на острів запаси. Крім лікаря, сквайра, Редрута, Джойса і капітана, до них приєднався ще один матрос, який перейшов на їхній бік. П'ятий переїзд виявився не дуже вдалим, бо коли друзі забралися, пірати вийшли зі схованки на шхуні, викотили гармату і почали стріляти по човнику. Ніхто з друзів не постраждав, але човник перекинувся і всі запаси впали у воду.

Добираючись до частоколу, друзі зустріли й піратів, які були на острові. Наші втікачі застрелили одного пірата, решта втекли. Та пірати встигли поранити Тома Редрута, який невдовзі помер. Добравшись до блокгаузу, Смоллет вивісив на високій жердині британський прапор. У цей прапор почали стріляти зі шхуни. Бомбардування тривало весь вечір, але ніякої шкоди не наробило. Згодом капітан занотував усіх, хто не зрадив свій обов'язок. Отож, у блокгаузі були: капітан Александер Смоллет, лікар Девід Лівсі, матрос Ейбрегем Грей, сквайр Джон Трелоні, Джон Гантер і Річард Джойс — челядники сквайра. Останнім з глибини острова прибіг Джім і розповів про свої пригоди і Бен Гана.

Ввечері друзі підраховали, що залишилось тільки п'ятнадцятеро піратів. Крім того, пірати отаборилися біля болота, і лікар вважав, що скоро половина з них захворіє на пропасницю.

Наступного дня до частоколу підійшов Сілвер з білим прапором і з пропозицією укласти перемир'я. Умови Довгого Джона були такі: Смоллет з друзями повинні віддати

йому карту і перестати стріляти в моряків. Якщо вони це зроблять, пірати заберуть їх на шхуну і висадять десь, або залишать тут, на острові. Харчами пірати поділяться нарівно. Капітан Смоллет не пристав на такі умови, тому Сілвер забрався геть, а через годину пірати обстріляли блокгауз, а чотирьом вдалося перелізти через частокіл. Закінчилось все тим, що нападницький гурт зник, п'ятеро піратів було вбито. Та перемога дорого коштувала, бо Гантер і Джойс були мертві, а капітан поранений.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ЧАСТИНА П'ЯТА

МОЇ ПРИГОДИ НА МОРІ

Наступного дня Лівсі озброївся, взяв карту і кудись пішов. Джім вважав, що шукати Бена Гана. Сам хлопець прихопив сухарів, пістолі і побіг шукати човен островика. Уночі хлопець знайшов маленький саморобний човник, у якому ледве вміщувався. Джім міг вернутися до блокгаузу, але у нього виник інший план. Він надумав підплисти вночі до "Еспаньйоли" й перерізати якірну линву, щоб течія десь викинула судно на берег. Джім був певен, що заколотники після сьогоднішньої невдачі тільки й мріють знятися з якоря і вийти в море. Цьому й слід було перешкодити.

На човнику Джім доплив до "Еспаньйоли" і побачив, що там є лиш два пірати: Ізреел Гендс і пірат в червоному ковпаку. Обидва були п'яні і билися. Джім перерізав линву, і шхуна попливла. Та Джім не міг тепер добратися до берега, бо його човник тягла за собою шхуна та й керувати човником було дуже важко. Цілу ніч хлопець провів на човнику, а зранку побачив, що на "Еспаньйолі" розпущені вітрила, але нею ніхто не керує. Джім не міг зрозуміти, куди ж поділися пірати. Він вирішив потрапити на борт і повернути "Еспаньйолу" капітанові Смоллету. Джім наздогнав шхуну і вибрався на палубу. На кормі хлопець побачив двох піратів. Один з них, у червоному ковпаку, лежав мертвий. П'яний Ізреел Гендс, сидів, поранений у стегно. Хлопець оголосив, що тепер він буде капітаном. Джім одразу ж спустив чорного піратського прапора й викинув за борт. Гендс сказав, що підняв з мертвим піратом вітрила, щоб пригнати шхуну назад до бухти. Джім попередив Гендса, що хоче вести шхуну в Північну бухту й там причалити до берега. Гендс погодився. Під його керівництвом Джім вправно довів шхуну до Північної бухти. Та Гендс не хотів так просто здаватися. Він задумав вбити Джіма, і поки хлопець бігав по вино для нього, приготував кинджал. Та Джім побачив це, а коли пірат кинувся в атаку, Джім виліз на рею. Прудкість урятувала його, але Гендс поліз слідом за ним, хоч з пораненою ногою це було важко. Гендс кинув кинджалом, і Джімове плече виявилось прип'ятим до щогли. Від жахливого болю й несподіванки хлопець спустив обидва гачки пістолів, і вони вистрелили. Гендс розкинув руки й полетів сторчма у воду.

Тепер Джім був єдиним хазяїном шхуни. Кинджал, виявилось, тільки скраєчку зачепив шкіру, тепер вона прорвалася, і Джім вже не був прип'ятий. Він зліз і перев'язав собі рану. Хлопець хотів якнайшвидше дібратися до форту і похвалитися

своїми здобутками. Була вже ніч, коли він прибув у блокгауз, та там хлопець наштовхнувся на піратів.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ЧАСТИНА ШОСТА

КАПІТАН СІЛВЕР

Джіма зловили, а Довгий Джон почав переконувати хлопця стати на бік піратів. Джім наважився спитати, що тут сталося. Сілвер розповів, що вчора вранці до них прийшов доктор Лівсі з білим прапором і повідомив, що шхуна зникла. Вони пішли на мирову, Лівсі віддав припаси і зі своїми друзями кудись пішов.

Хлопець залишився з піратами, але пояснив, що їхнє становище погане: вони втратили шхуну, скарби і людей. А ще Джім признався, що саме він викрив змову піратів. Джіма мало не вбили, але Сілвер захистив хлопця. Пірати збунтувалися проти Сілвера, влаштували нараду і вручили йому чорний знак. Та Довгий Джон мав добре підвішений язик. Всі закиди піратів про те, що він завалив цей рейс, що випустив ворога з пастки, що заступився за Джіма, Сілвер спростував і звинуватив у всіх невдачах самих піратів, які постійно квапили його. Сілвер сказав, що Джіма можна використати як заручника, а потім кинув піратам карту, яку йому віддав Лівсі. Пірати зраділи до нестями і знову хотіли бачити капітаном тільки Сілвера.

Зранку до блокгаузу прийшов лікар, щоб оглянути поранених і хворих піратів. Потім він попросив дозволу поговорити з Джімом. Пірати не дозволяли, але Сілвер був іншої думки. Джім зрозумів, що Довгий Джон веде подвійну гру. Хлопець повідомив Лівсі, що захопив шхуну і вона тепер на південному березі Північної бухти. Коли підійшов Сілвер, лікар порадив йому не дуже хапатися шукати скарби. Та кухар відповів, що тільки пошуком скарбів він спроможний врятувати життя собі й Джіму. Тоді лікар дав ще одну пораду: бути насторожі, коли знайдуть скарби. Також лікар пообіцяв Сілверу, що коли вони виберуться з цієї пастки, він зробить все, щоб врятувати пірата від шибениці. Лікар пішов геть, а Сілвер зрадив, що є надія на порятунок. Він сказав хлопцеві, що вони мусять триматися разом, бо тільки так врятуються.

Добре озброївшись і прихопивши карту, пірати рушили на пошуки скарбів. Джіма обв'язали впоперек тулуба мотузкою, і він слухняно поволікся за кухарем. Під однією великою сосною пірати знайшли кістяк, який наче показував, що треба йти у бік Острова Кістяка. Кістки були, наче вказівна стрілка. Пірати зрозуміли, що таке міг придумати тільки Флінт, і навіть тепер, коли той був мертвий, вони боялися навіть його привида.

Коли до скарбів було зовсім близько, пірати почули пісню: "П'ятнадцять хлопців на скрині мерця. Йо-го-го, ще й пляшечка рому!". Це сильно всіх налякало, навіть Сілвера. Та він швидко взяв себе в руки і наказав рушати далі. Золото було близько, і Джім не мав сумніву, що Сілвер сподівається, викопавши скарби, у темряві ночі знайти й

захопити "Еспаньйолу", перерізати горлянку кожній чесній людині на острові і відплисти в океан.

Нарешті на потрібному місці пірати знайшли... викопану яму. Там лежали поламаний держак кайла й кілька дощок від ящиків. На одній з цих дощок був напис "Морж" — назва Флінтового судна. Все було ясно: хтось раніше знайшов цю схованку й пограбував. Шестеро піратів стояли, як громом побиті. Але Сілвер отямився найперший. За мить він опанував себе й змінив план своїх дій раніше, ніж інші встигли очуматись. Він дав Джіму пістоля і почав посуватись так, що їх з Джімом відділяла від решти піратів яма.

Пірати понишпорили в ямі, а потім приготувалися вбити Сілвера і Джіма. Та раптом з хаші гримнули три мушкетні постріли. Двох піратів вбили, а троє втекли. Із заростей вибігли лікар, Бен Ган і Грей.

Лікар розповів Джіму кількома словами, що сталося за час його відсутності. Сілвера ця історія неабияк зацікавила. Головним героєм у ній був Бен Ган. Якось, блукаючи самотою по острову, Бен натрапив на кістяка й почистив йому кишені, а згодом знайшов і викопав скарби. Це його поламаного держака від кайла побачили пірати в ямі. Бен переніс усе золото у свою печеру на двоверховому горбі в північно-східній частині острова. Лікар довідався про все це від нього самого при першій же зустрічі в день нападу на блокгауз. Побачивши наступного ранку, що шхуна зникла з бухти, лікар пішов до Сілвера, віддав йому непотрібну тепер карту, а також харчові припаси, бо в Бена Гана в печері було вдосталь солонини з козячого м'яса. Друзі перейшли з блокгаузу на двоверхий пагорб, де їм не загрожувала малярія і де вони могли оберігати скарби. Однак, побачивши того ранку Джіма в полоні у піратів, лікар побіг до печери, взяв з собою Грея і Бена, а сквайра залишив біля пораненого капітана; і тоді втрьох вони подалися навперейми через острів до великої сосни. Але дорогою лікар побачив, що піратська ватага випередила їх, тому послав Бена Гана, прудкого на ноги, вперед. Бен скористався забобонністю своїх колишніх товаришів і добряче їх налякав, співаючи пісню. Тим часом Лівсі і Грей дістались до засідки біля ями перед приходом піратів.

Друзі разом з Сілвером дістались до Бен-Ганової печери. Там лежав капітан Смоллет, а в дальньому кутку печери лежали великі купи монет і прямокутні бруски золота. То були Флінтові скарби, заради яких загинули сімнадцять чоловік з команди "Еспаньйоли". Згодом Джон Сілвер сказав капітану, що повертається до своїх обов'язків кухаря. Друзі влаштували святкову вечерю, і Сілвер усім догоджав.

Наступні кілька днів друзі перевозили скарби на "Еспаньйолу". Їх мало турбували три пірати, які десь блукали на острові. Лише раз до них долинули якийсь крик чи пісня з острова, і Сілвер сказав, що пірати п'яні. Порадившись, друзі ухвалили покинути їх на острові.

Одного чудового ранку вони підняли якір і вийшли з Північної бухти. Троє бунтівників, як виявилось, стежили за ними. Коли друзі виходили з бухти, пірати стояли навколішки на піщаній косі, благально простягаючи руки. Лікар гукнув їм, де

лежать залишені для них припаси. Побачивши, що порятунку не буде, один з піратів схопив мушкета й вистрелив. Куля продірявила грот.

Друзі щасливо дісталися додому, а Сілверу вдалося втекти та ще й прихопити з собою мішок з монетами. Всі були дуже задоволені, що так дешево здихалися його.

Кожен одержав свою частку скарбу й скористався нею. Капітан Смоллет облишив морську службу. Ґрей вивчив морську справу. Тепер він штурман і співвласник корабля, у нього є дружина й діти. Бен дуже швидко розтринькав гроші, тому мусив обійняти посаду брамника у сквайровім парку.

Сілвер, мабуть, розшукав свою жінку й живе десь разом з нею та своїм папугою Капітаном Флінтом. Решта скарбів все ще лежать там, де Флінт закопав їх. Джим вважає, що там їм і місце. Більше його ніхто не заманить на острів, бо він досі прокидається від жаху, коли вві сні чує грізний гуркіт прибою і пронизливий голос Капітана Флінта, що вигукує без кінця: "Піастри! Піастри! Піастри!"

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу